De la nevada al xàfec polític

Cunyat, Ribas i Madrenas parlant ahir al mat despr s de l'anunci de ren ncia de Ballesta Foto: JORDI NADAL.

Inversemblant. Inaudit. Increïble. Fa dies que a Girona ningú gosa utilitzar la paraula impossible, perquè el dia a dia treu significat a aquesta paraula. En dos mesos haurem tingut cinc alcaldes diferents. Passant per Puigdemont i la seva fugida obligada pel país, després Muradàs en funcions però que s'hi va aferrar des de Demòcrates i amb contrapartides explícites, la convulsa arribada al càrrec de Ballesta i ara la marxa dilluns convertirà Berloso en alcalde en funcions fins que divendres assumeixi el càrrec Madrenas.

Ara Girona retornarà a la calma que li donaran l'acord entre CiU i el PSC i la garantia dels 14 vots

Han passat tantes coses que ningú s'havia imaginat que es fa difícil pensar que avui no hi haurà cap altra sorpresa extra que acabi superant les que coneixíem ahir. Algú es podia imaginar que el número 19 de CiU acabaria d'alcalde? I que Ballesta hauria de repetir la presa de possessió i tornar a prometre el càrrec de regidor i d'alcalde? O que ERC es resistiria a pactar govern amb CiU tot i governar junts a la Generalitat? Qui podia imaginar-se que una opció per sortir del cul-de-sac seria que CiU pactés amb el PP i C's? I qui pensava que en menys de 24 hores Ciutadans es faria enrere en veure la maregassa mediàtica estatal? Qui s'imaginava que Ballesta acabaria agafant la porta i marxant per on havia vingut fa només unes setmanes? I qui havia ja previst que després de tant de remenament Madrenas –l'opció més lògica ja d'entrada– acabaria sent l'alcaldessa? I que l'estabilitat passaria per la sociovergència? No ho podia preveure ningú.

Ara, però, Girona ha de retornar a la calma. Els 14 vots que tindran CiU i el PSC han de permetre reprendre el ritme de la ciutat i encaminar-se cap als objectius que té la capital fins al 2019. Els ressentiments i retrets han passat factura a CiU i a ERC, i el PSC ha sabut jugar les seves cartes, sense que tinguessin cap as. El més perjudicat ha estat Ballesta, que ja sigui per la fórmula d'arribada o per falta d'acompanyament real ha acabat sent la baula feble d'una cadena massa complexa de fets. El desgast més important també l'ha patit la ciutat, que havia entrat en una voràgine destructora que s'havia d'aturar. Tot i l'acord, no serà fàcil perquè tot ha quedat tocat. Ara cal que el nou govern prengui amb fermesa el lideratge i que els projectes se succeeixin i es deixi enrere una fase en què es té la sensació d'aturada.

El PSC haurà tornat al govern de la ciutat, que havia liderat 32 anys, només quatre anys i mig després d'estar-ne fora i des de l'oposició. La sociovergència posarà a prova les qüestions nacionals entre les dues forces i pot evidenciar tensions que encara que no tinguin a veure amb la ciutat poden ser un fre en determinades actuacions o decisions. El govern de CiU encara té alguns serrells per tancar a l'interior del govern, que tampoc pot oblidar el fràgil equilibri entre forces i personalismes que ja han marcat tot el procés de relleu a l'alcaldia. Han passat massa coses imprevistes. Ara ningú no ho recorda, però ahir feia sis anys d'un altre fet inesperat. Una nevada històrica deixava col·lapsada mitja demarcació amb Girona inclosa. Torres que van caure, carreteres tallades i dies sense electricitat. Va ser un caos sense precedents que segurament molta gent hauria pensat que era impossible només uns dies abans. L'atzar va voler que just ahir, després de sis anys exactes de la gran nevada, es produís un altre xàfec polític també imprevisible i inesperat de grans dimensions per a la ciutat de Girona. Entre la nevada del 2010 i la nova convulsió política qui pot preveure què passarà avui? Ningú perquè ara

ja res és impossible.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 09-03-2016 Pàgina 9

Font del document: http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/948218-de-la-nevada-al-xafec-politic.html